

Kitab Yoèl lan Gréja Advent Dina Kaping Pitu Laodikia — Nomer Patang Puluh

Jeff Pippenger

2026-02-03

Nomer Patang Puluh

Pétrus kanthi pralambang ana ing Kaisaréa Filipi ing jam katelu, nalika ana ing dalam menyang Kaisaréa Maritima lan jam kasanga. Miturut Matius lan Markus, nem dina sawisé iku, Pétrus, Yakobus, lan Yohanes ana ing Gunung Pangowahan Rupa. Lukas ngandika wolung dina, antarané Panium lan Gunung iku. Saka gapura neraka, ing Kaisaréa Filipi, tekan pati ing salib, kanthi mandheg sakedhap ana ing dalam ing Gunung Pangowahan Rupa. Telung langkah saka Panium tekan angger-angger dina Minggu. Kaisaréa ing wiwitan, Gunung ana ing tengah, lan Kaisaréa ana ing pungkasan. Neraka ana ing wiwitan, pati ana ing pungkasan, kanthi kamulyaning Allah ana ing tengah. Pambaléwan alfa kang dilambangaké déning gapura neraka lan pambaléwan omega kang dilambangaké déning pati Putraning Allah.

Caesarea Philippi punika minangka dhasar, awit wonten ing ngriku Sang Kristus netepaken Watu Karang ingkang badhé dados dhasar pasamuwanipun ingkang badhé Panjenenganipun bangun. Gunung Pangowahan Rupa punika langkah kaping kalih, ing pundi Pedalemanipun sampun kasampurnakaken lan watu pucakipun kasèlèhaken. Langkah kaping tiga, yaiku pangadilan wonten ing salib, lajeng katindakakaken sasampunipun punika.

Lan Panjenengané ngandika marang wong-wong mau, Satemen-temené Aku pitutur marang kowé: ana sawatara wong ing antarané wong-wong kang padha ngadeg ana ing kéné, kang ora bakal ngrasakaké pati sadurungé padha ndeleng Kratoning Allah rawuh kalawan pangwasa. Lan sawisé nem dina, Gusti Yésus ngajak Pétrus, Yakobus, lan Yohanes bebarengan karo Panjenengané, banjur nuntun wong-wong mau munggah menyang gunung kang dhuwur, kapisah piyambakan; lan Panjenengané malih rupa ana ing ngarsané wong-wong mau. Sandhangané banjur dadi sumorot, putih banget kaya salju; nganti ora ana tukang ngumbah ana ing bumi kang bisa njalari putih kaya mangkono. Lan tumuli ana kang katon déning wong-wong mau, yaiku Élias bebarengan karo Musa; lan wong-wong mau padha guneman karo Gusti Yésus.

Pétrus banjur mangsuli lan matur marang Yésus, “Guru, prayoga kita ana ing kéné; mulané ayo kita damel telung kémah suci; siji kanggo Paduka, siji kanggo Musa, lan siji kanggo Élia.”

Amarga dheweke ora mangerti apa kang kudu diucapaké; awit wong-wong mau banget wedi. Banjur ana méga kang nglimputi wong-wong mau; lan ana swara metu saka ing méga mau, ngandika, Iki Putra-Ku kang kinasih: rungokna Panjenengané. Lan sanalika, nalika padha nyawang mubeng, wong-wong mau wis ora weruh sapa-sapa manèh, kejaba mung Gusti Yésus piyambak bebarengan karo wong-wong mau. Lan nalika padha

mudhun saka gunung mau, Panjenengané dhawuh marang wong-wong mau supaya aja nyritakaké marang sapa waé bab apa kang wis padha dideleng, nganti Putraning Manungsa wus wungu saka ing antarane wong mati. Lan tembung iku padha disimpen déning wong-wong mau ana ing sajroning atiné, padha padha rembugan siji lan sijiné apa tegesé wungu saka ing antarane wong mati iku. Markus 9:1–10.

Ing gunung iku, Pétrus ngaturaké usul kanggo ngedegaké sawijining kémah suci tumrap Musa, Kristus, lan Élia.

“Nabi Musa lumantar pati, nanging Mikhaèl tumedhak lan maringi urip marang dheweke sadurungé badané ngalami karusakan. Sétan nyoba nahan badan iku, ngakoni yèn iku dadi duwèké; nanging Mikhaèl nguripaké manèh Nabi Musa lan nggawa dheweke menyang swarga. Sétan nglontaraké panyaruwe kang pait banget marang Allah, ngarani Panjenengané ora adil amarga ngidinaké yèn mangsané direbut saka tanganné; nanging Kristus ora nyarujuki mungsuh-Né mau, sanadyan lumantar panggodhané abdi Allah iku wis tumiba. Kanthi andhap asor Panjenengané masrahaké prakara iku marang Ramane, pangandikané, ‘Pangéran mrebowani kowé.’”

“Gusti Yésus wis ngandhani para sakabate, yèn ana sawatara wong kang ngadeg bareng karo Panjenengané, sing ora bakal ngrasakaké pati nganti padha weruh Kratoning Allah rawuh kanthi kakuwatan. Ing owah-rupané ing gunung, janji iki kaleksanan. Pasuryaning Yésus ana ing kono malih rupa lan sumunar kaya srengéngé. Sandhangané putih lan mencorong. Musa ana ing kono kanggo makili wong-wong sing bakal kawungokaké saka antarané wong mati nalika rawuhé Yésus kaping pindho. Lan Élia, kang kaangkat tanpa ngalami pati, makili wong-wong sing bakal diowahi dadi ora bisa mati ing rawuhé Kristus kaping pindho lan bakal kaangkat menyang swarga tanpa ngalami pati. Para sakabat nyumurupi kaluhurané Yésus kang mulya banget lan méga kang nglindhungi wong-wong mau kanthi gumun lan wedi, lan padha krungu swaraning Allah kanthi kaluhuran kang nggegirisi, ngandika, ‘Iki PutraningSun kang kinasih; rungokna Panjenengané.’” Early Writings, 164.

Gunung Pangowahan ngenali telung tarub. Tarubé Musa ing wiwitan Israèl kuna, tarubé Kristus kaya dene kapratélakaké lumantar inkarnasi Panjenengané, lan tarub sing yaiku wong satus patang puluh papat ewu, kaya dene ka pralambangaké déning Élia. Wong satus patang puluh papat ewu iku wong-wong sing ora ngrasakaké pati, nganti padha nyumurupi Rawuh Kapindho Kristus. Gunung iku lagi ngenali titik nalika meterai dipaèsaké marang wong satus patang puluh papat ewu.

Tarubé wong satus patang puluh papat ewu kaadegaké ing riyaya Tarub antitipikal. Gunung iku nandhakaké wong-wong sing ora ngraos pati, lan ngaturaké telung seksi manawa nalika padha nyumurupi kamulyaning Allah ana ing gunung, iku riyaya Tarub antitipikal.

Wong-wong mau padha diwangun munggah minangka Tarub Élia, kang wiwit ditegakaké ing taun 2023, nalika Musa lan Élia padha kawungokaké urip manèh. Kaping pisan dhasaré dipasang, yaiku siji-sijiné dhasar kang kena dipasang, lan dhasar iku yaiku Kristus, watu pojok lan watu dhasar. Banjur watu pucaké dipasang, kang makili panyegelan satus patang

puluh papat ewu, kaya kang kagambar ana ing Gunung Pangowahan Rupa. Ing gunung iku Pétrus, Yakobus, lan Yohanes makili wong-wong kang satemené ora ngraosaké pati. Pétrus banjur nyathet manawa karajan para imam iku yaiku wong-wong kang wis ngraosaké yèn Gusti iku becik, lan kang dadi omah rohani. Wong-wong mau wis ngraosaké urip, mulané padha ora ngraosaké pati.

Manawa kowe pancèn wis ngraosaké bilih Gusti punika sih rahmat. Marang Panjenengané kowe padha sowan, kados marang watu gesang, ingkang pancèn katampik déning manungsa, nanging kapilih déning Allah lan aji; kowe uga, kados watu-watu gesang, padha kabangun dados griya rohani, dados kaimaman suci, kanggo nyaosaké kurban-kurban rohani, ingkang kinarènan déning Allah lumantar Gusti Yesus Kristus. Mila ugi wonten katulisan wonten ing Kitab Suci: Lah, Ingsun maringaké ing Sion satunggaling watu pojok ingkang utama, kapilih, lan aji: lan sapa kang pracaya marang Panjenengané ora bakal kawirangan. 1 Petrus 2:3–6.

Tembung kang dipunjarwakake dados “isin” ateges “kawirangan.” Sisaning umat dipunlambangake déning Pétrus, lan kabingahanipun dipunbentenake kaliyan wong-wong kang nampik pekabaran udan pungkasan. Salah satunggaling kunci tumrap golongan satus patang puluh sekawan ewu, awit Pétrus kaparingan “kunci-kunci” Kratoning Swarga, punika “watu pojok utama” kang dipunpasang ing Sion. Watu punika nggumunake wonten ing paningale para wong mursid, lan dados watu sandhungan tumrap para wong mendem saking Efraim.

Watu kang ditampik déning para tukang yasa wus dadi watu sirahing pojok. Iki iku pakaryané Pangéran; iki nggumunaké ing paningal kita. Jabur 118:22, 23.

Gusti Yésus maringi katrangan bab ayat-ayat iki ing pérangan panutup pasemon bab pakebonan anggur.

Gusti Yesus ngandika marang wong-wong mau, “Apa kowe durung tau maca ing Kitab Suci, Watu kang katampik déning para tukang yasa, iku kang wus dadi watu pojok kang utama; iki kadadosan saka Pangéran, lan iki nggumunake ana ing paningal kita? Mulané Aku ngandika marang kowé: Kratoning Allah bakal kaicalaké saka kowé lan bakal kaparingaké marang sawijining bangsa kang ngasilaké wohé. Lan sapa waé kang tiba ing watu iki bakal remuk; nanging sapa waé kang ketiban watu iki, wong iku bakal digiles dadi bubuk.” Nalika para imam kepala lan wong-wong Farisi wis krungu pasemon-pasemoné, wong-wong mau padha mangerti yèn Panjenengané ngandika bab wong-wong mau. Nanging nalika padha ngupaya nyekel Panjenengané, wong-wong mau wedi marang wong akèh, awit wong akèh padha nganggep Panjenengané nabi. Matius 21:42–46.

Sapa waé kang nampani pawarta dhasar iku, bakal diremuk, awit Watu Karang iku Kristus, lan pakaryan Injil iku kanggo ngasoraké manungsa nganti dadi lebu.

“Apa kang diarani pambeneran marga saka pracaya? Iku pakaryané Gusti Allah anggoné ngasoraké kamulyané manungsa nganti tumeka ing lebu, lan nindakaké tumrap

manungsa apa kang ora kuwasa ditindakaké déning manungsa kanggo awaké dhéwé. Nalika manungsa ndeleng kawontenané dhéwé kang satemené tanpa apa-apa, wong-wong mau dadi siyap supaya kaparingi sandhangan kabenerané Kristus. Nalika padha wiwit muji lan ngluhuraké Gusti Allah sadina muput, mula marga saka nyawang Panjenengané, wong-wong mau lagi diowahi dadi gambar kang padha. Apa kang diarani lair anyar? Iku nyatakaké marang manungsa apa sejatining sipaté dhéwé, yaiku yèn ana ing awaké dhéwé, dhèwèké iku tanpa rega.” Manuscript Releases, volume 20, 117.

Sapa waé sing nampik watu dhasar, bakal dirusak, kaya kang kadadéan tumrap Israèl kuna minangka panggenapané panganggoné pasemon bab kebon anggur déning Gusti Yésus. Wong-wong Yahudi nampik Kristus, lan padha uga nampik Musa, awit manawa padha pracaya marang Musa, mesthiné padha uga pracaya marang Kristus. Padha nampik angger-anggeré Allah, lan mulangaké pepakoné manungsa minangka piwulanging doktrin. Kristus, Musa, lan Angger-angger kabèh iku pralambang dhasar, lan Kristus iku siji-sijiné dhasar kang bisa dilebokaké; nanging Kristus minangka dhasar iku kaanggépaké lumantar akèh pralambang. Musa lan Angger-angger iku loro-loroné minangka gambaran tumrap kasunyatan iki. Kristus iku siji-sijiné dhasar, nanging iki mung ateges manawa dhasar-dhasar liyané ing Sabdané kang profètis iku mung pralambang saka sawatara sipat wataké Panjenengané.

Amarga ora ana wong siji waé kang bisa ndhasaraké dhasar liyané kejaba dhasar kang wus katetepaké, yaiku Gusti Yésus Kristus. 1 Korinta 3:11.

Gusti Yesus punika Sang Sabda, lan awit saking makaten pranatan-pranatan ing salebeting Sabda-Nipun makili Panjenenganipun piyambak. Punika sababipun Sister White nyerat bilih Sepuluh Prentah punika salinan saking watak Kristus. Panjenenganipun punika Kang Kawitan lan Kang Pungkasan, lan nalika dipun-gambaraken kanthi cara makaten, punika nedahaken bilih Kristus tansah maringi gambaran pungkasaning satunggal prekawis bebarengan kaliyan wiwitaning prekawis punika. Minangka Sang Sabda, Panjenenganipun ugi punika “Bebener,” lan bebener punika sawijining kerangka kenabian. Panjenenganipun punika Singa saking taler Yehuda nalika Panjenenganipun ngesegeli lan mbikak segel Sabda-Nipun. Panjenenganipun ugi punika watu pojok ingkang dados watu pucak. Watu pojok punika namung minangka gambaran babagan Panjenenganipun minangka dhasar, utawi aksara kapisan saking tembung Ibrani “bebener.” Watu pucak punika pakaryan makutha ing nginggil candhi, lan nalika dipun-selaraskan kaliyan kerangka bebener, watu pucak punika kaping kalih dasa kalih langkung kiyat tinimbang watu pojok. Inggang nggumunaken wonten ing paningaling para tiyang ingkang sampun ngraosaken bilih Gusti punika sae, inggih punika kadospundi prinsip-prinsip saking kerangka bebener ingkang dipun-selaraskan kaliyan watu pojok lan watu pucak punika nedahaken salah satunggaling kunci kenabian ingkang dipun-paringaken dhateng Pétrus.

Huruf kapisan, alpha, iku siji, nanging huruf pungkasan, omega, iku rong puluh loro. Permata-permatané Miller madhangi kaya srengéngé, nanging nalika wong sing nyapu rereged iku ngrakit permata-permata mau, padhangé dadi sapuluh ping luwih cemerlang.

Pangerten manawa pungkasaning sawijining garis kenabian iku padha, nanging luwih kuwasa tinimbang wiwitané garis-garis kenabian, iku “nggumunaké.” Iki minangka sawijining unsur saka watak Kristus; iki salah siji saka kunci-kunci sing diparingaké marang Pétrus kanggo ngiket wong satus patang puluh papat èwu.

“omah kasukman” kagungané Pétrus iku peti ing impèné William Miller lan uga gedhong pasimpunan prasepuluhan lan pisungsungé Maleakhi. Nalika jendhéla-jendhéla swarga kabukak, siji golongan kabuwang metu saka kamar, lan golongan sijiné kabuwang mlebu ing peti mau sarta diparingi busana mori putih, seragam pasamuwané Allah kang menang.

Kanthi khidmat lan ing ngarsaning umum bangsa Yehuda wis ngiket janji marang awake dhewe kanggo nuruti angger-anggering Allah. Nanging nalika pengaruh Ezra lan Nehemia sawatara wektu katundha, akeh wong kang nyingkur saka Sang Yehuwah. Nehemia wus bali menyang Persia. Sajroning anané dhèwèké adoh saka Yerusalem, piala-piala mlebu alon-alon kang ngancam bakal nyasarké bangsa iku. Para panyembah brahala ora mung olèh papan ing kutha, nanging lumantar anané wong-wong mau malah ngregedi wewengkoning Padaleman Suci piyambak. Lumantar palakrami campuran, wis kabangun sesambungan raket antarané Imam Agung Elyasib lan Tobia, wong Amon, satruné Israel kang banget sengit. Minangka akibat saka pasrawungan kang najis iki, Elyasib wis ngidini Tobia manggoni sawijining kamar kang gegandhèngan karo Padaleman Suci, kang sadurungé dienggo minangka papan panyimpunan prasepuluhan lan pisungsungé bangsa.

“Amarga saka kekejeman lan panggawé cidra wong Amon lan wong Moab marang Israel, Allah wis ngandika lumantar Musa manawa wong-wong mau kudu kanggo selawas-lawase kapisahaké saka pasamuwaning umaté Panjenengané. Delengen Pangandharing Torèt 23:3–6. Kanthi nantang pangandika iki, imam agung wis mbuwang pisungsung-pisungsung sing disimpen ana ing kamar omahé Allah, supaya ana papan kanggo wakil saka bangsa kang wis katetepaké kena larangan iki. Ora ana panyepèlèhaké marang Allah kang luwih gedhé tinimbang maringi sih-kawelasan sing kaya mangkono marang mungsuhé Allah lan kayektèné Panjenengané.”

“Bareng bali saka Pèrsia, Néhémia sumurup bab pangrèmèhan suci sing kendel mau lan enggal tumindak kanthi tegas kanggo nundhung wong sing nyelundup iku. ‘Atiku banget susah,’ pangandikané; ‘mula sakehé prabot omahé Tobia dakbuwang metu saka kamar iku. Sawisé kuwi aku banjur mréntahaké, lan kamar-kamar iku padha diresiki; lan ing kono dakbalèkaké manèh piranti-piranti ing padalemané Allah, bebarengan karo pisungsung dhaharan lan menyan.’”

“Padalemané Allah ora mung wis dinajisaké, nanging uga pasamuwan-pasamuwan kurban wis dienggo kanthi ora samesthiné. Prastawa iki ndadèkaké wong-wong padha kendhat ing lomané. Wong-wong mau wis kelangan semangat lan pengabdiané sing murub, sarta padha wegah mbayar prasepuluhané. Papan-papan panyimpen ing padalemané Pangéran ora kacukupan isiné; akèh para penyanyi lan wong-wong liyané sing nyambut gawé ing paladosan padaleman, amarga ora nampa panyengkuyung sing nyukupi, banjur padha ninggal pakaryané Allah kanggo nyambut gawé ing papan liya.

“Néhémia banjur nyambut gawé kanggo mbeneraké panyimpangan-panyimpangan iki. Panjenengané nglumpukaké manèh wong-wong sing wis ninggalaké palayanan ing padalemané Pangéran, ‘lan nempataké wong-wong mau manèh ing panggonané.’ Iki nuwuhaké kapercayan ana ing tengahing rakyat, lan kabèh Yéhuda banjur nggawa ‘prasepuluhan gandum lan anggur anyar lan lenga.’ Wong-wong sing ‘kaanggep setya’ banjur diangkat dadi ‘bendahara ing atasing pamastran-pamastran,’ ‘lan kuwajibané iku kanggo mbagekaké marang para saduré.’” Prophets and Kings, 669, 670.

Nalika Nehemia “mbuwang metu Tobia,” dheweke lagi mratandhani sadurungé Kristus ngusir para tukang ijol dhuwit metu saka Padaleman Suci sing padha iku. Dudu mung Padaleman Suci waé, nanging pas kamar ing Padaleman Suci panggonan prasepuluhan disimpen. Nalika Elyakim wong Filadelfia nggantèni Sebna wong Laodikia, Sebna iku bendahara sing kacemplungaké menyang pategalan kang adoh.

Mangkene pangandikané Pangéran Allah semesta tumraping bala tentara: Lungaa, maranana bendahara iki, yaiku marang Sebna, kang mréntah ing omah, lan kandhaa: Apa sing kokduwèni ana ing kéné? lan sapa kang kokduwèni ana ing kéné, nganti kowé ngukir kuburan kanggo awakmu ana ing kéné, kaya wong kang ngukir kuburan kanggo awaké dhéwé ana ing panggonan kang dhuwur, lan kang ngukir papan panggonan kanggo awaké dhéwé ana ing watu? Lah, Pangéran bakal mbuwang kowé adoh lumantar pambuwangan kang rosa, lan mesthi bakal nutupi kowé. Panjenengané mesthi bakal nggulingaké lan nguncalké kowé kaya bal menyang tanah kang amba; ana ing kono kowé bakal mati, lan ana ing kono kréta-kréta kamulyanmu bakal dadi kawirangan tumrap kulawargané gustimu. Lan Aku bakal ngusir kowé saka kalungguhanmu, lan saka drajatmu dhèwèké bakal nurunké kowé.

Lan bakal kelakon ing dina iku, manawa Ingsun bakal nimbali abdiningsun Eliakim bin Hilkia: lan Ingsun bakal ngagemaké jubahmu marang dhèwèké, lan ngiyataké dhèwèké nganggo sabukmu, sarta Ingsun bakal nyèlèhake pamaréntahanmu ing tangané; lan dhèwèké bakal dadi bapa tumrap para padunung ing Yerusalem, lan tumrap kulawarga Yéhuda. Lan kunci kulawarga Dawud bakal Ingsun tumpangaké ana ing pundhaké; mangka dhèwèké bakal mbukak, lan ora ana sing bakal nutup; lan dhèwèké bakal nutup, lan ora ana sing bakal mbukak.

Lan Aku bakal nancepaké dhèwèké kaya paku ana ing panggonan kang kukuh; lan dhèwèké bakal dadi dhampar kamulyan tumrap brayaté bapakné. Lan kabèh kamulyaning brayaté bapakné bakal digantungi marang dhèwèké, turun-tumurun lan sakehing teturunan, kabèh prau cilik, wiwit saka prau kanggo tuwung, nganti tekan kabèh prau kanggo kendi gedhé. Ing dina iku, pangandikané Pangéran sarwa dumadi, paku kang ditancepaké ana ing panggonan kang kukuh iku bakal dicopot, lan ditegor, lan tiba; lan momotan kang ana ing sandhuwuré bakal kapatèn: awit Pangéran piyambak kang wus ngandika mangkono. Yesaya 22:15–22.

Ing dina nalika Shebna, wong Laodikia kang bodho, dibuwang metu, Eliakim kaparingi pamaréntahan pasamuwan kang menang. Nalika Kristus ngresiki padalemané Gusti saka golongan satus patang puluh papat èwu, saka rerembungan reged sing wis nutupi

permata-permata aji, Panjenengané mratelakaké yèn Panjenengané bakal “nutupi” wong-wong sing dilambangaké déning Shebna. Sadurungé jendhéla-jendhéla swarga kabuka, permata-permata iku katutupan rerembungan reged, lan nalika rerembungan reged iku dibuwang metu, rerembungan reged mau banjur katutupan isin. Impèné William Miller lagi nélakaké panyegelan satus patang puluh papat èwu.

Pethi punika minangka gudhanging Malakhi, griya rohanipun Pétrus, lan kémahipun Élia ingkang Pétrus kersa bangun. Wong ingkang nggadahi sikat rereged punika nglambangaken panyegelanipun satus patang dasa sekawan ewu nalika Panjenenganipun nyemplungaken permata-permata punika dhateng ing pethi. Malakhi netepaken ujining prakawis ingkang mbuktèkaken bilih umatipun Gusti Allah saèstu sampun wangsul dhateng Panjenenganipun.

Wong-wong kang padha wedi marang Pangeran banjur padha rembugan siji lan sijiné; lan Pangeran mirengake, sarta miyarsakake iku, lan ana kitab pangéling-éling kang katulis ana ing ngarsané kanggo wong-wong kang padha wedi marang Pangeran, lan kang nggatèkaké asmané. Lan wong-wong iku bakal dadi kagungan-Ku, mangkono pangandikané Pangeraning sarwa dumadi, ing dina nalika Ingsun ngimpun sesotya-Ku; lan Aku bakal ngéman marang wong-wong iku, kaya wong ngéman marang anaké dhéwé kang ngabdi marang dhèwèké. Ing kono kowé bakal bali, lan bisa mbedakaké antarané wong mursid lan wong duraka, antarané wong kang ngabdi marang Gusti Allah lan wong kang ora ngabdi marang Panjenengané. Maleakhi 3:16–18.

“Mbalik” iku tembung kunci ing pethikan iki, awit Gusti Allah nimbali umaté supaya mbalika marang Panjenengané, nanging Panjenengané uga nantang umat iku supaya nyoba Panjenengané, kanthi mbalèkaké prasepuluhan lan pisungsung, lan uga ana sawijining wektu nalika wong-wong mursid bakal “mbalik,” lan kanthi mangkono, padha bakal “mbédakaké” antarané wong wicaksana lan wong gemblung. Wong-wong kang wedi marang Sang Yehuwah, lan kang nggatèkaké asmané, iku wong-wong kang bakal dadi panji tumrap wong satus patang puluh papat ewu.

Wedi marang Pangéran iku minangka ujian kang kapisan, mula nalika ayat nembelas ngandika, “banjur” wong-wong kang wedi marang Pangéran, iku nuding bali marang narasi kenabian.

Pangandikanira sampun atos nglawan Aku, mangkono pangandikané Pangéran. Nanging kowé padha matur, Menapa ingkang sampun kawula aturaken kanthi mekaten kathahipun nglawan Paduka? Kowé padha ngandika, Iku muspra ngabekti marang Gusti Allah; lan paedahipun punapa bilih kita sampun netepi pepakenipun, lan bilih kita sampun lumampah kanthi prihatin ana ing ngarsanipun Pangéraning sarwa tumitah? Lan sapunika kita nyebat wong-wong ingkang gumunggung punika begja; malah wong-wong ingkang nindakaken piawon punika kaluhuraken; malah wong-wong ingkang nyoba Gusti Allah punika ugi kabebasaken. Maleakhi 3:13–15.

Maleakhi ngandika, “lan saiki kita nyebut wong-wong kang gumunggung iku begja.” Para wong mendem saka Efraim diarani “makutha kasombongan,” lan padha bungah nalika padha ngira manawa Musa lan Elia, loro nabi kang nyiksa wong-wong mau, wis mati. Wong-wong mau bungah banget, nganti padha kirim-kiriman pisungsung siji marang sijiné.

Lan layoné wong loro iku bakal gumléthak ana ing dalan kutha gedhé, kang sacara rohani sinebut Sodom lan Mesir, ing panggonan Gusti kita uga kasalib. Lan wong-wong saka para bangsa lan para kaum lan basa-basa lan para bangsa bakal ndeleng layoné wong loro iku sajroning telung dina satengah, lan ora bakal nglilani layoné wong loro iku dilebokaké ing kuburan. Lan wong-wong kang manggon ana ing bumi bakal bungah marga saka iku, lan padha surak-surak, sarta bakal padha kirim peparing siji marang sijiné; amarga nabi loro iki wis nyiksa wong-wong kang manggon ana ing bumi. Wahyu 11:8–10.

Wong-wong kang gumunggung padha bungah wiwit 18 Juli 2020 terus nganti 2023. Ing 18 Juli 2020, piwulang mau “atos” nglawan “Pangéran.” Ing 18 Juli 2020 kita durung nyumurupi sapira nggegirisine tembung kita sing wis kaaturaké nglawan Allah lan Sabdané. Kanthi kuciwa kita mlebu ing mangsa antarané wektu, kaya kang ka-wakili déning pasambaté, “Iku muspra ngabdi marang Allah: lan paédah apa tumrap kita manawa kita wis netepi prenatalé, lan manawa kita wis lumaku kanthi susah ing ngarsané Pangéraning sarwa tumitah?” Iki padha sajajar karo pasambaté Yeremia, nalika panjenengané nggambaraké kuciwaningkang kapisan.

Aku ora lungguh ana ing pasamuwané para panyenyamah, lan aku uga ora bungah; aku lungguh piyambakan marga saka astanira, awit Paduka sampun ngekaki aku kalawan bebendu. Yagéné laraningsun langgeng tanpa pedhot, lan tatuingsun ora kena waras, kang ora gelem mari? Menapa Paduka temenan badhé dados tumrapingsun kados tiyang goroh, lan kados toya ingkang asat? Yeremia 15:17, 18.

Pangandikan kita kuwat ing prakiraan tanggal 18 Juli 2020, lan nalika semana kita durung mangertos sepira aboting pambrontakan kita. Nalika kuciwa iku, wektu pangentèn wis lumaku, dene golongan siji padha sungkawa lan golongan sijiné padha bungah. Ing konteks punika Malakhi ngandika:

Banjur wong-wong kang padha wedi-asih marang Sang Yehuwah padha rembugan siji lan sijiné; lan Sang Yehuwah miyarsakaké, lan mirengaké iku, sarta ana kitab pangéling-eling kang katulis ana ing ngarsané kanggo wong-wong kang wedi-asih marang Sang Yehuwah, lan kang ngéling-éling asmané. Lan wong-wong mau bakal dadi kagunganingSun, pangandikané Yehuwah Gustining sarwa tumitah, ing dina nalika Ingsun nglumpukaké permata-permataKu; lan Ingsun bakal nyayomi wong-wong mau, kaya wong nyayomi anaké dhéwé kang ngabdi marang dhèwèké.

Banjur kowé bakal padha bali, lan mbedakaké antarané wong mursid lan wong duraka, antarané wong kang ngabdi marang Gusti Allah lan wong kang ora ngabdi marang Panjenengané. Maleakhi 3:16–18.

Ing taun 2024, ujian dhasar sing dipralambangaké minangka rasa wedi marang Pangéran wis teka. Rong golongan kawedhar ing sajroning ujian iku, lan golongan sing mbentuk rong kelas mau wis kerep padha rembugan siji lan sijiné ing patemon zoom sing lumaku kanthi ajeg, sajroning telung dina setengah. Pangéran miyarsakaké rembugan-rembugané. Golongan sing wedi marang Pangéran iku ngéling-eling asmane Panjenengané; Palmoni, Singa saka taler Yehuda, Alfa lan Omega, Kayektèn, Sang Sabda, Ahli Basa kang Ajaib, watu pojok lan watu pucak, Sang Cempé, Imam Agung kaswargan, Padaleman Suci, Watu Karang. Wong-wong sing mlebu ing kitab iku bakal dadi permata-permata ing makutha sing nggambaraké panji karajan kamulyan. Nalika Panjenengané ngimpun permata-permata iku, banjur wong-wong mau padha bali, lan mbedakaké antarané wong mursid lan wong duraka. Nalika Panjenengané nglebokaké permata-permata iku menyang ing kothak permata, nalika iku banjur kabédakaké sapa sing bodho lan sapa sing wicaksana.

Maléakhi nyathet:

Balika marang Aku, lan Aku bakal bali marang kowé,

Nanging kowé padha matur, “Ing bab apa aku kudu padha bali?”

Padha gawanen sakehe prasepuluhan menyang ing papan panyimpenan, supaya ana pangan ana ing padalemaningSun, lan Saiki cobalah Aku lumantar prakara iki, mangkono pangandikané Pangeran Yehuwah Gustining Sarwa Tumitah, manawa Aku ora mbukak kanggo kowé cendhèla-cendhèla langit lan maringi berkah marang kowé nganti ora ana papan kang cukup kanggo nampani.

Panggonan panyimpenan iku pethi, lan prasepuluhan iku para prawan wicaksana. Panggonan panyimpenan iku Sabdaning Allah kang diselehaké ing sajroning rerangkèn kayekten kang anyar. Permata-permata kang dilebokaké menyang ing pethi iku yaiku kayekten-kayekten kang magepokan karo pekabaran Tangihe Bengi. Prasepuluhan disimpen ana ing sawijining kamar tartamtu ing Pedalemané Allah, kaya kang katuduhaké ing pamurnèning Nehemia. Pethi lan panggonan panyimpenan, utawa griya rohani Petrus, makili Pedalemané Allah, lan permata-permata iku makili pedaleman-pedaleman manungsa kang kagandhèng karo Kaallahan ana ing papan kang kasamar saka Kang Mahaluhur. Para utusan manungsa ora bisa dipisahaké saka pekabaran Ilahi. Permata-permata iku bebarengan minangka para utusané Allah lan uga minangka pekabaran kang padha wartakaké. Inspirasi kerep nandhakake pekabaran lan utusan minangka sawijining gegandhèngan kang manunggal.

“Gusti Allah sampun nimbali pasamuwanipun ing jaman samenika, kados dene Panjenenganipun nimbali Israel kuna, supados ngadeg dados pepadhang ing bumi. Lumantar parang agenging kayekten, yaiku pawartosing malaékat kapisan, kapindho, lan katiga, Panjenenganipun sampun misahaken wong-wong mau saking pasamuwan-pasamuwan lan saking donya, supados nggawa wong-wong mau mlebet ing karaketan suci kaliyan Panjenenganipun piyambak. Panjenenganipun sampun ndadosaken wong-wong mau dados panyimpening angger-anggeripun, lan sampun

masrahaken dhateng wong-wong mau kayekten-kayekten agenging wangsit kanggé wekdal punika. Kados dene sabdaning Allah suci ingkang dipasrahaken dhateng Israel kuna, mekaten ugi punika dados kapitadosan suci ingkang kedah dipunwartakaken dhateng donya. Tiga malaékat ing Wahyu 14 nggambaraken umat ingkang nampi pepadhanging pawartosipun Gusti Allah lan lajeng bidhal dados pirantining Panjenenganipun supados ngumandhangaken pepéling punika ing saindhenging dawa lan ambaning bumi. Kristus ngandika dhateng para pandherekipun: ‘Kowé iku pepadhanging donya.’ Dhateng saben jiwa ingkang nampi Gusti Yesus, salib Kalvari ngandika: ‘Lah, pirsanana aji lan reganing jiwa: “Padha lunga menyang sakdonya kabèh, lan wartakna Injil marang sakehing titah.”’ Boten wonten satunggal prekawis kemawon ingkang kenging dipunidini ngalang-alangi pakaryan punika. Punika pakaryan ingkang paling wigati kanggé wekdal punika; jangkauanipun kedah nglimputi tebih kados kalanggengan. Katresnan ingkang dipunwedharaken Gusti Yesus dhateng jiwa-jiwaning manungsa lumantar kurban ingkang Panjenenganipun aturaken kanggé panebusanipun, badhé dados daya panggerak tumrap sedaya pandherekipun.” Testimonies, jilid 5, 455.

Kita bakal wiwit nggabungaké konsep-konsep iki ing artikel sabanjuré.

“Salebeting sèket taun pungkasaning gesang kula, kula sampun gadhah kalodhangan ingkang aji sanget kanggé pikantuk satunggaling pengalaman. Kula sampun gadhah pengalaman wonten ing piwucaling malaékat kapisan, kapindho, lan katelu. Para malaékat punika dipunlambangaken kados déné mabur ing satengahing langit, martosaken dhateng donya satunggaling piweling pangèling-èling, lan gadhah gegayutan langsung kaliyan bangsa ingkang gesang ing dinten-dinten pungkasaning sajarah bumi punika. Boten wonten satunggal kemawon ingkang mireng swaraning para malaékat punika, awit para malaékat punika dados pralambang kanggé nggambaraken umatipun Allah ingkang sami nyambut damel kanthi karukunan kaliyan jagad semesta swarga. Para priya lan para wanita, ingkang sampun kapadhangaken déning Rohipun Allah lan kasucekaken lumantar kayekten, martosaken tiga piwucal punika miturut tatananipun.”

“Aku wis nindakaké sawijining pérangan ing pakaryan kang khidmat iki. Meh kabèh pangalaman Kristenku raket sesambungan lan kaanyam karo iku. Saiki isih ana wong-wong kang urip sing duwé pangalaman padha karo pengalamanku dhéwé. Wong-wong mau wis ngakoni kayektèn kang lagi kababar kanggo jaman iki; wong-wong mau wis lumaku sajajar karo Panuntun Agung, Panglima balané Pangéran.

“Ing pawartosing pesen-pesen mau, saben rincèning ramalan wis kaleksanan. Wong-wong kang kaparingan kaurmatan kanggo mèlu nindakaké pérangan sajroning martakaké pesen-pesen iki wis olèh sawijining pangalaman kang tumrap wong-wong mau aji banget; lan saiki, nalika kita ana ing satengahing bebaya ing dina-dina wekasan iki, nalika swara-swara bakal kaprungu ana ing saben sisih, matur, ‘Iki Kristus,’ ‘Iki kayektèn’; nalika bebaning akèh wong iku kanggo ngoyagaké dhasaring pracaya kita kang wis nuntun kita metu saka greja-greja lan saka donya supaya ngadeg minangka umat kang mligi ing donya, kaya Yohanes paseksèn kita bakal dipratélakaké:”

“Inggang sampun wonten wiwit wiwitan, inggang sampun kawula rungu, inggang sampun kawula tingali kalihan mripat kawula piyambak, inggang sampun kawula waspadosi, sarta inggang sampun kaasta déning tangan kawula, bab Sabda kauripan; ... punika inggang sampun kawula tingali lan kawula rungu, kawula wartakaken dhateng panjenengan, supados panjenengan ugi gadhah pasamuwan kaliyan kawula.”

“Aku neksèni bab-bab kang wus dakdeleng, bab-bab kang wus dakrungu, bab-bab kang wus dicekel déning tangan-tanganku babagan Sabda kauripan. Lan paseksèn iki dakmangertèni manawa asalé saka Sang Rama lan Sang Putra. Kita wus weruh lan uga neksèni manawa kuwasa Sang Roh Suci wus ngancani panyajèning kayektèn, mènèhi pepéling lumantar pena lan swara, sarta maringaké pawartos-pawartos iku miturut urutané. Nampik pakaryan iki padha karo nampik Sang Roh Suci, lan bakal nempataké kita ana ing golongan wong-wong kang wus ninggal iman, merlokaké manungsa waé marang roh-roh panggodha.

“Mungsuh bakal ngupaya nglakokaké samubarang kanthi pepak supaya nyabut kapitadosan para pracaya marang pilar-pilar iman kita ing pawartos-pawartos jaman biyèn, kang wus nempataké kita ing landhesan sing luhur saka kayektèn langgeng, lan kang wus netepaké sarta maringi watak marang pakaryan iki. Pangéran Allahé Israèl wus nuntun umaté metu, mbabaraké marang wong-wong mau kayektèn kang asalé saka swarga. Swarane wus kapireng, lan isih kapireng, ngandika: Lumakua maju saka kasekten marang kasekten, saka sih-rahmat marang sih-rahmat, saka kamulyan marang kamulyan. Pakaryan iki saya dadi rosa lan saya amba, awit Pangéran Allahé Israèl iku pangreksané umaté.”

“Wong-wong kang nyekel kayekten iku mung sacara téoretis, kaya-kaya mung nganggo pucuk drijiné, kang durung nggawa asas-asasé menyang papan suci ing batin jiwa, nanging malah njaga kayekten kang urip iku ana ing plataran njaba, ora bakal weruh apa-apa kang suci ana ing sajarah biyèné umat iki, kang wis ndadèkaké wong-wong mau dadi kaya saiki, lan kang wis netepaké wong-wong mau dadi para buruh misi ing donya kang temen, mantep, lan duwe tekad.”

“Bebener kanggo jaman iki iku mulya regane, nanging wong-wong kang atiné durung diremuk dening tumungkul ing ngarsané Watu Karang, yaiku Kristus Yésus, ora bakal weruh lan mangerténi apa kang dadi bebener. Wong-wong mau bakal nampani apa kang nyenengaké gagasan-gagasane dhéwé, lan bakal wiwit damel dhasar liya kajaba dhasar kang wis katetepaké. Wong-wong mau bakal nglulu kesombongan lan pangajèné dhéwé, kanthi ngira yèn wong-wong mau saged nyirnakaké pilar-pilar iman kita, lan nggantèkaké karo pilar-pilar kang wis padha digagas déning dhéwé.”

“Bab punika badhé tetep lumampah mekaten salaminipun wekdal taksih wonten. Sinten kemawon inggang sampun dados murid Kitab Suci kanthi raket badhé mirsani lan mangertosi kalenggahan inggang khidmat saking para tiyang inggang gesang wonten ing pemandhangan-pemandhangan pungkasan saking sajarah bumi punika. Para punika badhé ngrasakaken ketidakcekapan lan kalemahanipun piyambak, lan badhé ndadosaken prekawis inggang kapisan piyambak, supados gadhah boten namung wujud

kasalehan, nanging sesambetan ingkang gesang kaliyan Gusti Allah. Para punika boten badhé kendel ngaso dumugi Kristus kawangun wonten ing salebeting dhirinipun, pangajeng-ajenging kamulyan. Aku badhé pejah; gumunggung badhé kasirnakaken saking nyawa, lan para punika badhé gadhah andhap-asor lan kalembutanipun Kristus.” Notebook Leaflets, 60, 61.